

Brassó, Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
9-11 óra között,
Bologna u. 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármaszoros de küldendő
Kéziratok vissza nem adtnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidék
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasáboz garmond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többzori hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és arszábetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, ticsó-szentmártoni, erszébetvárosi hosszúasói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári s sz-
ágóthai kir. járásbírószágok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

113-ik szám.

Brassó, Kedd, október 2-án.

IV. évfolyam 1888.

Felhívás előfizetésre.

Négy év óta küzd a „Brassó” a legszen-
tebb czélért: *magyarságunk tömörítése-, a magyar
állam tekintélyének megóvása-, az állameszme ter-
jesztése- s a nemzetiségek közötti béke helyre-
állításáért.*

Brassóban, ezen maroknyi, önerejére utalt
magyarság között a fokozott igényeknek meg-
felelő magyar lapot kiadni, nagy áldozat.

Ez áldozat hathatós támogatást igényel.
Erdély művelt magyar közönsége van erre hi-
vatva s első sorban a határszéli megyék magyar-
sága, melynek érdekei azonosak e lap érdekeivel.

A „Brassó” hazánk több jeles publicis-
tája szellemi támogatásával dicsekedhetik; irány-
czikkjeit is nagyobbára ezek írják.

Román és szász lapszemléi specialitások
hirlapirodalmunkban.

Széles körű összeköttetései folytán azon
kellemes helyzetben van, hogy gyorsan tudósít
mindenről. *Távirataiból ugyanakkor értesül a
közönség Erdélyben hazánk s a külföld esemé-
nyeiről, mint a fővárosi közönség a saját lapjai-
ból, rendszeresen tehát két nappal előbb, mint az
ideérkező budapesti lapokból.*

Tárczája jeles írók termékeiből áll.

Szívesen nyújt tért a vidéki érdekeknek,
sőt Fogarasi-, Kis- és Nagy-Küküllő és Szeben
megyéknek külön rovatai is vannak, külön
társzerkesztők vezetése alatt.

Szóval: a lap azon van, hogy a közönség
igényeit minden tekintetben kielégítse.

Az olvasónak jó lapot igyekszünk nyuj-
tani, ki e mellett valóságos hazafias missziót
teljesítő vállalatot támogat.

A jövő hó elsejével negyedik évfolyamunk
utolsó negyedébe lépünk. A bizonytalan poli-
tikai helyzet különös érdeket fog a jövő évne-
gyedben lapunknak kölcsönözni.

Mi nem riadunk vissza áldozattól, csak
kérjük ennek fejében a szíves támogatást. A
kik eddig is támogattak, fogadják érte köszö-
netünket; de kérjük jövőre is szíves támogatá-
sukat s lapunk szíves terjesztését. Vajha minden
t. előfizetőnk csak egy-egy új előfizetőt szerezne!

Ismételten kérjük a n. é. közönség jóin-
dulatu támogatását.

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Általános ipari érdekek.

A román kormány rendelkezési állapotba
helyezte magyarországi főkonzulját azért, hogy
hamis jelentéseket küldött kormányának a ma-
gyarországi közgazdasági állapotokról.

Romániát tehát közelről érdeklik a mi
állapotaink. Nem — mint ők állítják — mert
nem mondtak le a Magyarországgal kötendő
kereskedelmi és vámszerződés reményéről, ha-
nem tényleg azért, hogy állandóan tudomás-
sal bírjon arról, mi történik nálunk ipari s ke-
reskedelmi tekintetben, mi hiányzik nekünk s
mit exportálhatna ő hozzánk. Románia szem-
pontjából ez helyes felfogás. Ezt követelik ál-
lami érdekei. A kicsi Romániától senki sem
tagadhatja meg azt, hogy erős nemzeti érzék-
kel bír s kezdve a nemzeti önérzettől végig
az állami élet minden terén a nemzeti függet-
lenség eszméje hatja át.

A vámháboru igen sokat ártott Romániá-
nak. Ezt hiába tagadná. Egy futó pillantás
Romániába meggyőz erről mindenkit. Raktárai
az idén is telve vannak még mult évi gabo-
nájával; gyapjújának nincs ára, szarvasmarhái
és sertései, általában pedig élő állatai oly ol-
csók, mint még soha.

A mezőgazdaság terén oly visszaesés ta-
pasztalható odabenn, mely — ha még soká
tart — vészteljes is lehet.

Ámde igazságtalanok lennénk, ha viszont
tartózkodnánk annak bevallásától, hogy ipari
tekintetben Románia annál inkább emelkedett.
Elkezdvé Predeáltól egészen Galatzig, közbe
véve a román fővárost, mindenütt új ipartele-
pek létesültek s még folyton létesülnek. A hol
eddig az őserdőkben emberi lélek nem járt,
ott ma fűrésztelepek zakatolnak, szállítva a
fát szerte-szét az országban.

Azugában nagy posztógyár van, nagyobb
mint akármelyik magyarországi, mely nem ké-
pes kereskedelmi cikkek készíteni, annyira
túl van halmozva kincstári rendelésekkel; az
azugai üveggyár nem képes magánrendelések-
nek eleget tenni, annyira igénybe veszik a
nagy üzleti rendelések. Plojesten négy kisebb
posztógyári telep, két nagyobb harisnyaszövő
telep virágzik. Bukarestben nagy kalapgyár,
négy keményítő-gyár, több kisebb-nagyobb új

ipartelep létesült; van egy cipőgyár, a milyen
egész monarchiánkban nincs több: naponként
háromszáz pár katonai s ugyanannyi finom
divatcipőt készít, foglalkoztatva közel 400
iparost. Most nagy enyvygyarat épít Bukarest-
ben egy brassói cég, ezenkívül van már há-
rom papirgyára stb.

Sajnos, hogy ez mind magyarországi ipa-
rosok műve, kik a vámháboru kitörésekor be-
vándoroltak, hogy saját hazájuk kárára ott
ipart teremtsenek, eszközei legyenek egy ide-
gen országnak, mely kihasználja őket, a míg
szüksége van rájuk s eldobja, mint kifacsart
czitromot, mihelyt benszülöttekkel pótolhatja.

A mily arányban emelkedik Románia
ipara, ép oly arányban csökkennek reménye-
ink, hogy egy új vámszerződés létrejöttével
régii kereskedelmünk és iparunk ismét helyre
fog állani.

Soha!

Igaz, hogy a vámháboru az országnak
általában előnyére volt. Az is igaz, hogy a
székely birtokos ma mégis csak jobban adja
el buzáját, mint a vámháboru előtt; de viszont
az is igaz, hogy az erdélyi részek iparossága
és nevezetesen a határszélen lakók, a nagyobb
rész, pótolhatatlan veszteséget szenvedett.

Ezeknek egy része kárpótoltatott ugyan,
az is igaz. A posztósok nem sinylették meg.
Ámde csak ezekből áll-e az egész erdélyrészi
ipar? A lábbeli-iparosok, a kalaposok, a fa-
iparosok, a börgyárosok, a székely háziipart
űzők és annyi más, kiket itt nem nevezünk
meg, nyertek-e csak legkisebb kárpótlást is?

Brassó lábbeli-iparosai csak tengődnek;
részben felhagytak már iparukkal, részben ki-
vándoroltak, részben tétlenül sétálnak. Egy
szemes csoport szerzett magának kis munkát
Bulgáriából, el is készítette becsületesen, tisz-
teletet szerezve azzal a brassói iparnak; a mult
évi népfölkelési munka is volt némi segítség,
— csak hogy mindez elég-e arra, hogy ily nagy
iparosság megélhessen és fentartható legyen?

Ha az év egy negyedében munka van s
az is olyan árban, hogy megélni kevés, meg-
halni sok, — mint a bulgáriai, mely mellett
jó, ha rá nem fizetnek, — abból egy egész
évig megélni nem lehet.

Hát a többi iparos?

dég s óvni, féltetni — a szerelemtől. Tapasztalatai az
mutatták, hogy a nőknél többnyire vagy a házaselet-
ben fejlődnek ki a kedélybetegségek, vagy szenvedé-
lyes érzelmek által keletkeznek; egy teljesen nyugodt
életben egészségesnek kell maradnia észnek is, ke-
délynek is. Ezért tehát Elvint maga mellett akarja tar-
tani itt e kies villában, virágok közt, poetikus csend-
ben; zenéljen és fessen, óvakodjék magasabb művelt-
ség elsajátítása által az unalomtól, s ezenfelül legyen
játékonyasága által a vidék angyalává.

A gondos anyának eddig még nem volt oka
megbánni nevelési rendszerét, sőt ellenkezőleg. Elvin
tizennyolcz éves korában még boldog gyermek volt, a
ki örült minden nyíló rózsának, versenyt énekelt a
madarakkal s a kinek nem volt egyetlen rejtett gon-
dolata sem.

Az utcán, közvetlen közelükben kertjük rácsozata
előtt lépések hangzottak s az anya hirtelen fölriadt
gondolataiból. Nagy meglepetésére egy fiatal ember
sétált ott fel s alá, tekintetét a kertbe vetve. A férfi
nem láthatta őt, mert nagy borostyán-bokor állott
előtte s így nem is sejtette, mily haragos tekintetek
lővelteknek onnan szép arczára. Egy fiatal ember, ele-
gáns, nagyvárosi külsővel, nem volt gyakori jelenség
a kis városkában s legkevésbé esténként, mikor a
gőzhajó már elhagyta partjait, mert nem volt ennek
semmi vonzereje, mi hatással lehetett volna az ide-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A mult árnyai.

— Novella. —

(Folytatás.)

(2) A másik perczben azonban odaugrott hozzá, le-
nyomta a földre s kiáltott:

— Térdre, asszony! imádj engem!

Mig így dühöngött a szegény, a mellékszobában
tanácskoztak az orvosok. Kiment, kérdezte őket férje
állapota felől. A válasz megsemmisítő volt, boldogsá-
gának halálos ítélete: nagyzási hóbot — menthetetlen!

Napokon, heteken, hónapokon keresztül vándo-
rolt azután ugyanezen uton a nagy házig, a melyben
imádot férje-, nemtője-, gyermeke atyjára napról-napra
mélyebben borult az éj. Mindannyiszor szobája ajta-
jáig ment s remegve várta, mig hangját hallhatja.

Épen évforduló napja volt, mikor abba a szo-
moru épületbe érve, ott találta férjét a párnák közt,
csendesesen s nyugodtan — halva. A megváltó halál,
mely utána jött, visszaadta őt nevének. A merev vo-
nások előtt ismét visszanyerte szerelmét; még egy-
szer megcsókolhatta ajkait s azután mély fájdalomban
bucsuhatott el tőle.

Gyermekeit is elhozta magával, hogy még egyszer
lassa atyját s holtteste felett összekulcsolva kacsóit,
mondjon el egy csendes imát. De nemsokára meg-

bánta, hogy nem kímélte meg gyermekét a szomorú
látványtól. A viaszgyertyák fénye a gyermek halvány
arcocskájára esett; a gyermek borzasztó félelmet ér-
zett s ujjai mintegy segílyt keresve anyja kezeibe fu-
ródtak. Az anya észrevette e tekintetet; leolvashatni
vélte az orvos homlokáról, a mit ez e perczben gon-
dolt: vajjon e szegény ártatlan teremtés örökölte-e
atyja vérét? vajjon rostélyozott ablakok között fog-e
egykor ő is meghalni, mint ez a szerencsétlen em-
ber, az ő atyja? . . .

Ismét maga előtt vélte látni azt a kísértetet, a
melytől eddig már szabadulni vélt. Vajjon nem fogja-e
ez soha sem elhagyni? Emlékszik még, hogy kétség-
beesésében felsikoltott, hogy karjait szorosan fűzte
gyermeke teste köré és semmit sem kívánt forróbban,
mint mindkettőjük számára a halált.

Az idő enyhítette némileg ez óra benyomását
is; de az orvos tekintetét nem felejtette el soha. Az
anyai szeretet egész hatalmával akart küzdeni a gyer-
mekét fenyegető veszély ellen. Meghozatta magának s
átolvasta a legkülönbébb műveket az elmebetegségek-
ről, beszélt hirneves orvosokkal, tapasztalatokat gyűj-
tött, töprenkedett, gondolkozott, hogy felfegyverkez-
hessék ezen ellenség ellen.

A legávolabbi jövőig is tervet készített leánya
számára. Meg fogja kímélni minden nagyobb kedély-
rázkódtatástól; azért maga mellett akarja tartani min-

Valóban, sokkal inkább, mint valaha, éreztük, hogy valaminek történnie kell részünkről is, hogy az iparosság, honpolgáraink, magyarságunk ezen legnagyobb része, valahogy átélhesse ezen szomorú átmeneti korszakot.

Ha igaz az, — s ez kétségtelen — hogy a vámháboru az ország legnagyobb részére jótékony befolyással volt, úgy viszont jogos kívánság azok részéről, kiket a mások előnyére oly érzékenyen sujtott s létükben veszélyeztetett, hogy érdekekben valami erősebb lépés és intézkedés történjék.

A kormányt illeti a kezdeményezés. Csak-hogy a kormány, ha a helyzetet nem ismeri, nem orvosolhat. Ép most — e sorok írása közben — ötlik szemünkbe az erdélyrészi kir. iparfelügyelő jelentése a kereskedelmi miniszterhez mult évi tevékenységéről. Sajnálattal nélkülözzük ebből ép azt, mire ilyen jelentésnek legfőbb szult kell fektetnie: a bajok megnevezését, leplezetlen feltárását. Az iparfelügyelő ur a maga érdemének rója fel (?) a posztósok terjeszkedését, de hogy csak egy betűt is jelentene arról, hogy országrészünk sok tekintélyes iparága azon a ponton van, melynél mélyebbre nem sülyedhet, azt úgy látszik feleslegesnek tartja.

Ime, a hiba! A kiknek orvosolni kellene, nem tudják, hogy beteg van s ezért hangzik el a pusztában a veszélyben forgók vészkiáltása. Pedig a mit a kicsi Románia bir, mi fokozott mértékben bírnók.

Belföld.

Brassó, okt. 1. (A n. szombati eset.) A n. szombati esetre vonatkozólag, melyet mult számunk táviratai már ismertettek, újabb következőket írjak: A nagyszombati tanítóképző-intézetben az igazgató újabb ellenszegülése a hercegprímás közvetlen utasítására történt. A primás kijelentette, hogy nem fogja eltűrni, hogy a kormány közege a képesítő okleveleket aláírja mindaddig, míg a kormány ebbeli jogát törvény nem biztosítja. Az esztergomi tanfelügyelő, ki a primás ebbeli elhatározásáról tudomással birt, elutazása előtt új utasításokat kért a kormánytól arra nézve, hogy mi tevő legyen, ha a képesítő oklevelek aláírását tényleg megtagadná tőle. Az utasítás, a melyet kapott, úgy hangzott, hogy a miniszteri megbízott a képesítő oklevelek aláírásához, mint a kormányt megillető joghoz, ragaszkodjék. A történetekről a primás értesített és azt helyeslőleg tudomásul vette. A kormány a törvényhatóságokat rendeletileg utasította, hogy a nagyszombati tanítóképző által kiállított, de a tanfelügyelő által nem láttamozott tanítói okleveleket érvénytelennek tekintsék.

Brassó, okt. 1. (Az erélyes bán.) Gr. Khuen-Héderváry horvát bán Körös város polgármesterét, Grdenics Károlyt, hivatalától felfüggesztette és fizetését megszüntette, azért mert ez minden írásban és szóval tett utasítás daczára, ellentétben a legfelsőbb helyen jóváhagyott pogrammal, ő felségehez a körösi vasuti állomáson üdvözlő beszédet intézett. A bán ebben a kormány és a korona intézkedéseinek durva megsértését látja. Grdenics köteles hivatalát három nap lefolyása alatt Vukics tanácsosnak átadni.

genre. Mindenesetre azonban feltűnő volt, hogy a fiatal ember nem a szép tájban gyönyörködött, hanem ellenkezőleg le sem vette tekintetét a villáról.

Linkné babonás volt s ha leányáról volt szó, akkor nyugodt elméje cserbenhagyta őt. Rossz jelnek tekintette, hogy abban a perczben tartózkodik a szép, karesu ifjú háza közelében, mikor előtte ismét megjelent a multnak réme, — mintha ez figyelmeztetés akarna lenni a jövőre.

Gyorsan bement a házba. Elvin ott állott a pitvarban s bizonyosan neki szólt az idegen férfi figyelem. De a leány elfogulatlanul lépett anyja szobájába s csevegni kezdett a felséges időről, nem is tekintve többé az ablakra. De anyja azért mégis nyugtalan volt. A villa már nem látszott elég biztos menedéknek feltett kincse megóvására. Kinozta, hogy nem olvashat le minden gondolatot gyermeke arcáról.

Hirtelen megfogamzott benne az elhatározás.

— Elvin, vajon eltaláltam-e utazási vágyadat? Ebben a szép időben tehetnénk egy kis vízi utat a Rajnán, talán a „Sárkány-szikla” felé? Akarsz-e?

Mialatt beszélt, nem vette le tekintetét a gyermek arcáról, megfigyelt minden vonást. Ha az idegen férfi bámuló pillantásai benyomást tettek reá, akkor inkább maradni akarna, mint most utazni.

De a fiatal leány szép arca ragyogott a kellemes meglepetéstől s ő felkiáltott örömeiben:

— Hogy akarok-e? Oh, drága jó anyám!

(Folytatása következik.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, okt. 1.

Frigyes császár naplója most a legemlegettebb napikérdés. A „Nationalzeitung” összevetve a császári napló beküldőjéről felmiltett adatokat a „Deutsche Rundschau” munkatársainak jegyzékével, azt következteti, hogy a császár naplóját Geffeken tanár tette közzé. Dr. Geffeken hamburgi születésű és egyidőben hanzavárosi követ volt Berlinben, aztán a strassburgi egyetemen tanított s 1881. óta Hamburgban él, mint magánzó. Konzervatív s a kulturharcz ellen irt. Frigyes császárral soha sem állott közelebbi összeköttetésben, bárha többször megfordult a karlsruhei udvarban. A „Nationalzeitung” állítása bir némi valószínűséggel, mert Geffeken Németország politikai életéről és Bismarcknak erre gyakorolt befolyásáról angol folyóiratokban nem kedvező intéletet mondott.

Fergusson angol államtitkár szept. 28-án Manchesterben beszédet tartott, melyben oda nyilatkozott, hogy az utolsó három esztendőben nem volt egyetlen egy időszak sem, melyben a külpolitikai ügyek oly békés színezettel bírtak volna, melyben a világbeke megzavarását illetőleg oly kevés aggodalom uralkodott volna, és melyben a kereskedelem és ipar békés haladásának megzavarásától oly kevésé kellett volna tartani, mint jelenleg.

A francia minisztertanács elvben elhatározta az alkotmányrevízióra vonatkozó javaslat benyújtását. A részleteket még nem állapították meg, de általában azt hiszik, hogy a javaslat főként a szenatus pénzügyi praerogatívájára fog vonatkozni. A tengerészeti miniszter közölte, hogy Wokingban a helyzet javult; a nagy fölkelő-csapatok szétesztek és a kolera megszűnt.

A kelet-afrikai vidéken kitört lázadásról érkezett legújabb hírek szerint a német kelet-afrikai társaság hivatalnokai a lindi-i és mikindani-i kikötőkben kénytelenek voltak állomásaikról elmenekülni és szerencsésen Zanzibarba érkeztek. Daros-slaamban és Bagamoyoban jelenleg nyugalom van, Pangani és Kilvanah a fölkelők kezében van, kik nem ismerik el a szultán autoritását és megtagadták az oda küldött arab kormányzónak ez engedelmisséget. Hirlik azonban, hogy a fölkelőknek fogatékán van a pénzük valamint lőreik is, úgy hogy a zavargás remélhetőleg rövid időn véget ér.

E. M. K. E.

Az Emke. igazgató válaszmánya következő kérest intézte Magyarország valamennyi vármegyéi, önálló törvényhatósági és rendezett tanácsu városai közönségéhez:

„Midőn ezelőtt három évvel egyesületünk a nemzet közhelyeslésével megalakult, kiváló hazafias férfiak, hatóságok és testületek részéről vettük azt a kijelentést, hogy nagyobb mérvű pártolásra érdemes voltunkal iparkodjunk először tényekkel igazolni. — Az eszme különben való nemességét, a föllépés égető szükségét mindenki elismerte: de előbb magatartásunk minden tekintetben dicsérendő voltát s sikereinket várta mindenki, az áldozatkészség állandóságát ettől tevéen függővé.

Nem tekintve a föltétel súlyosságát — mert eredményeket érni el megfelelő támogatás nélkül, vajmi

nehéz — a komoly kikötést indokoltak ismertük el s e szerint iparkodtunk isten után eljárni.

Önérzettel küldhetjük meg most tehát itt minden vonalon megindított akció kimutatását jelen-tésképen a már megfelelően áldozott közönségnek, s egyszersmind — hol ennek helye áll fönn — hazafias bizalommal hivatkozva az ígéretre kéreseképen a kiérdemelt tovább támogatás iránt.

Kimutatásunkba tekintve, meggyőződhetik a nemzet, hogy szent áldozását ép oly tapintattal mint sikerrel vettük munkába, miről legjobban tanuskodik különben az elismerés, melyben immár három éves egyesületünk osztatlan részesül.

Elismeréssel és bátorítással kísérik „jogos és nem mes ügyünket,” fölséges urunkon, királyunkon kezdve, a magas kormány tagjai, a magyar egyházak fejei, a hazafias sajtó, megsegélt vidékeink s kivétel nélkül összes közéleti előkelőségeink.

S miután kimutatásunk szerint mindazt, a mit eddig kaptunk, alkotásainkra lekötöttünk, azonban — mint az eléggé ismeretes — a meghódítottnál még mindig végtelenül több a meghódítandó: szégyeneljünk-e — ismételjük: ott, a hol méltányos s illő — a kérés kötelességét, mit maga a nemzet adott kezünkbe és vár el tőlünk, midőn itt nem mint erdélyiek, hanem az ország fenállhatását föltételező Erdély megtartásával megbízott örállók gyanánt kérjük a segélyt.

Hol különösen nem merített ki részünkre az áldozás, a hálával fogadott segély után is sok mód áll támogatásunkat illetőleg rendelkezésre. Fölemlítve először a rendszeres pótdó földszinen levő kérdését, állandó pártfogóként állhatnak ügyük mellé a hatóságok: akár rendszeres alapítvánnyal, évi segélylyel — vagy ha ez megvan — például egyes birtokosoknak pótda önkéntes felajánlása-ra megnyerésével; a legkisebb községnek is legalább rendes tagul beléptetésével; avagy biztosításával annak, hogy az engedélyezett nyilvános előadások, vagy vármegyék részéről a falusi fonó- és tánczengedélyek díjának bizonyos százaléka az Emke. javára folyjon stb. Azután csak 17,000 férfi és nő volna-e Magyarországon, ki az ez idő szerint folyó honvédelemnek tagja lehet, s honnan jöhet erre nézve a leghatásosabb impulsus?

A hazafias napi sajtó egyhangú véleménye, hogy a támogatás intenzivításának még csak most kell következnie.

Erre nézve tesszük mi meg most a formai lépést.

Olykép fogván föl kötelességünket, hogy az egyszer fölemelt zászlót kezünkben teljes diadal nélkül semmi körülmények között, kiengednünk nem szabad, ez újabb kérő lépésünkkel mi beszámolásunkat tesszük a jövőnek, hogy a midőn majd mult leszünk, lássék mikép mi, kiket azon szerencse ért, hogy a legszentebb nemzeti kérdés ideiglenes letéteményesei valánk, megtettünk minden lehetőt; kötelességünknek fél uton megálló teljesítésével nem vádoltathatunk.

A nemzet geniusa nevében száll ki a remélt olajáért a hanykodó hajónak utolsó galambja.

Kolozsvár, 1888. szept. 12. Az igazgató válaszmánya nevében.

Honfiai üdvözléttel

Gróf Bethlen Gábor,
elnök.

Snádor József,
titkár.

Czigánykodás.

Irta: Kócs Ferencz.

(Folytatás.)

A nyomor a legjobb mester. A kis udvaron káposztát természetnek az asszonyok, sertést tartanak s meghizlalva eladják, vagy saját szükségleteikre leollik. Télen nyirfa seprüket kötnek, fakanalakat, orsókat, teknőket készítenek s ezeket részint Brassóban — hova hátukon viszik — részint a köz-égekben eladják. Nyáron a mezei munkára járnak s mint tengeri káposok és aratók megelégedésre dolgoznak. A községek előjáróinak nyáron egy-egy kalákát is tesznek. Ilyenkor az egész czigánysereg apraja nagyja a gazda nyakára megy. Kereskednek sertésekkel is, melyeket rendesen Seps-Szentgyörgyön vásárolnak össze és Fogarason, Brassóban adnak el.

Károkat csak a tüzelőfa és nyirfa dézsmálásában okoznak, de a községben nem lopnak, nem állanak tolvajhírben. Hanem télen a szegényebb része hamar kifogy a nyáron szerzett élelemből s ilyenkor megindulnak a községekben házról-házra koldulni. Nem állanak be ekkor sem üres kézzel, hanem egy-egy kanalat, seprűt visznek magukkal, azt árulják s csak ha nem veszik meg, aztán kezdenek koldulgatni. A férfiak öltözete oláhos az elválhatatlan tűszővel — bőrvövel, mely annál tetszetősebb, minél szélesebb és minél jobban ki van rakva fényes gombokkal és színes gyön-

gyökkel. Ezekben hordják az elmaradhatlan kését, pát és dohányt. Mig a férfiak öltözete oláhos, a nők megfordítva magyaros, mert ezeket a krizbai nőktől szokták megvásárolni, de leginkább ajándékba.

Iskolába egyáltalában nem küldik gyermekeiket s midőn ennek okát kérdeztem, felsivalkodott az asszony-népség: „Suntém seraci domnule”, azaz: szegények vagyunk, uram!

Lám, ott volna helye a rongyos-egyletnek! Ezek a valódi szegények s ezeket kellene az iskola által megmenteni a civilizációznak és az emberiségnek.

E nyomorból, mint szikla a tengerből, emelkedik ki Koskodár György volt vajda, a ki közöttük való-ságos Croesus, mert kétezer frt üti a mellénye zsebé. Kölcson ad a községbeli magyaroknak s ezek kamat fejében egy-egy törökbuzza földet adnak, melyet ő rendesen tengerivel vett be. Ily módon évente 5—6 darab tengeri földet használ s hogy némelykor mint irás-tudatlan itt-ott károsítja, ez magától értetik. Tart aztán Koskodár uram fejős tehenet is. Kell is neki a tej, mert nagy a purdék száma csak fia 5 van.

Bizony gondoskodni kellene e nép iskoláztatásáról; mert ha így istenszámba hagyatva is ilyen élé- mes, mire fogná vinni, ha írni, olvasni s számolni és imádkozni megtanulna.

(Folytatása következik.)

Parmann jubileum.

Szombaton szept. hó 29-én fényes s zajos napra ébredt a helybeli cs. és kir. katonai helyőrség.

Parmann Frigyes ezredes ur a 2-ik Sándor gyalog ezredben, ünneplé 40 éves szolgálati jubileumát.

Mintegy 11 óra tájt a széles utcában, az ünnepekt lakása előtt, gyülekezni kezdettek a helybeli különféle fegyvernemek tisztjei, kik tarka-barka fényes diszgyenruháikkal meglepő és ünnepélyes látványt nyújtottak, a mely azután a kíváncsiak nagy özönét csodítá össze. Az üdvözlők sorát a tüzér-tisztek nyitották meg, azután jött a 2-ik ezred tisztikara, a kórházi orvosok a törzsorvos vezetése alatt, a 2-ik huszárezred tisztikara, élén Saffin ezredessel, míg Hönig Arnold honvéd alezredes a honvéd tisztikart vezette. A tisztelgők sorát a katonai hivatalnokok zárták be.

Parmann Frigyes 40 éves katoná. Hosszu idő! Ő azonban emelkedett öntudattal s büszkeséggel tekinthet vissza hosszú szolgálati multjára, büszkeséggel tekinthet mellére, melyet legfőbb hadura díszített fel különféle érdemelekkel. Katonai körökben nagy elismeréssel nyilatkoznak kitűnő katonai képzettségéről. Már külső megjelenése elárulja a nem mindennapi embert. Geniális s biztos fellépése, a különféle viszonyok közt rögtön magát feltalálni tudó képessége, hosszú katonai tapasztalataiból levont következtetései s azok ügyes alkalmazása, humánus s megnyerő modora, a gondolkodó fő iránt tisztársai részéről tiszteletet s szeretet vívtak ki. Biztos remény kecsegteti, hogy az ezred parancsnokságát legközelebb átveendi.

A díszbéd a Nr. 1. vendéglő nagy termében tartatott, a melyre mintegy 60—70 tiszt jelent meg. Maga az ebéd fényesség s kedélyesség tekintetében mi kívánni valót sem hagyott hátra.

A negyedik fogásnál Pókay János tábornok állott föl s először ő felsége a császár- és királyra ürité poharát, mit a tiszték háromszoros „Hoch“-hal fogadtak, mire a katonai zenekar a hymnust játszta. Azután folytatá beszédét és fölköszöntötte az ünnepekt ezredet. Hivatkozik tettűs s fényes multjára s azon reménynek ad kifejezést, hogy adandó alkalommal kiváló harczi tény által fogja nevét ismertté tenni. Az igazán szívből fakadt éljenzés után az ünnepekt ezredes a tisztelgő urak által számára rendezett meglepetést, melyben csak az őszinte bizalom s szeretet ecclatáns jeleit látja, köszönte meg. Telve katonai lelkesedéssel szólt ama jövőről, a midőn ezrede élén hazájának, legfőbb hadurának szolgálatokat tehetni a harczerén nyiland alkalma.

Kellemes s általános benyomást tett báró Flieser-Thierstenberg Károly huszár alezredes, ő felsége volt szárnysegédének, igen szellemes felköszöntője. — Már a nap erősen hanyatlóban volt, midőn ez illusztris társaság a legjobb kedélyhangulatban szétszózlott.

Kíváncsi inyczek számára hadd álljon itt az étlap. Finom rákleves. Ponty s harcsa aszpikkal. — Marhaus delikát körözettel s paradicsom lével. Őzhus, elkészítve à la vesepecsenye, vajás pogácsával. Különféle pecsenye: liba, rucza. Blitz-kuchen. (villám-lepény.) Gyümölcs, sajt. Fekete kávé. Ménesi fehér s villányi vörös bor. Jó fajta szivarok.

Ebéd alatt a helybeli 2-ik gyalog ezred előnyösen ismert zenekara jeles karmestere Kraus Adolf igazgatása alatt szebbnél-szebb darabokat játszott. Tetszésel és zajos tapssal fogadott darabok a következők: Nyitány, Kleisertől; Cavatine, Verdi „Atilla“ című operájából. „Ich küsse dich“, Gavotte, a zenekar karmesterétől. A fáradhatlan karmester s zeneköltő méltán örvendhet az általános elismerésnek. Az uralkodó jó kedélyhangulatot a magyar darabok csak fokozták.

A tisztikar örömmel s bizalommal tekint a legközelebbi jövőbe, a midőn is sorsát az új parancsnok ezredes, Parmann kezébe látandja letéve. A leendő új ezred-parancsnok magas műveltségében azon garanciát látjuk, mely képes leendő a katonaság s polgárság közti egyetértést nemcsak továbbra is fenntartani, de még bensőbbé is tenni.

Részünkről is fogadja az ezredes ur legjobb kívánatainkat. Igazi rokonszervvel üdvözljük őt e napon. Adja az emberek sorsát intéző Isten, hogy egykor katonafiainkat győzelemre vezethesse. A házi ezred ezredese éljen!

Adakozások

a néhai ifj. Perczel Mór emlékére teendő alapítványra.

Maurer Viktor ur 20 frt.

Mihálovits testvér urak 5 „

Lázár s Verzár urak 4 „

Joseffi Imre ur 2 „

V József ur 10 „

Malcher Mór 2 „

Verzár István ur 2 „

Szterényi József	2 frt.
Rombauer Emil ur	2 „
Nagy Gyula ur	2 „
Tompá Sándor ur	3 „
Osszesen 51 „	

Helyi és vidéki hírek.

A görgényi vadászatokra huszonhárom vendég van meghíva. A meghívottak közt van gróf Bethlen Gábor főispán is. A meghívó f. hó 9-ére szól, mely napon a trónörökös és a walesi herceg is megérkeznek. Az erdélyi főurak számára a faluban rendeztek be lakást.

A brassói magyar kaszinó Szent-Mihálynappal helyiséget változtatott, az eddigit felcserélve díszes és sokkal tágasabb lakással. Az új helyiség a buzator és klastromutca sarkán van, a Trauschenfels féle ház első emeletén, ugyanaz, melyben előbb gróf Bethlen András főispán, később Ghika herceg és legutóbb Soos Károly ezredes lakott. A kaszinó már be is költözött az új lakásba.

Journalistika. A brassói német ujság eddigi szerkesztője, Filtsch József, képviselővé választása folytán, megvált a szerkesztőségétől. Helyét Gött Frigyes nyomdász veszi át.

Új tartalékos tiszték. Az 1887—8-iki katonai évben szolgált egy éves önkéntesek közül hárman nyertek tiszti rangot: Meschendörfer Gusztáv, Mosoiu Traján és Schmied Róbert. A többi tizedesi rangot nyert.

Halálozás. Phleps Ferencz kir. ügyész sulyos családi csapás érte: édesanyja öz. Phleps Károlyné, szül. Löffler Anna, volt erdélyi fő kormánysszéki tanácsosi özvegy f. évi szeptember hó 28-án élete 81. évében hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult anya temetése vasárnap d. u. általános részvét mellett ment végbe róm. kath. egyház szertartása szerint. Béke hamvaira!

Hangversenyek az E. M. K. E. javára. Száva Ödön ügyvédjelölt, ki mint kitűnő czimbalom-művész ismeretes, — mint értesülünk — körutra indul, czimbalomhangversenyeket rendezni, melynek tiszta jóvedelmét az Emke.-nek szánta. Száva külföldre is megy körutjában. Az első hangverseny f. hó 7-én, vasárnap este lesz Hétfaluban, az „International“ nagy termében. — Mint értesülünk, Brassóból is sokan készülnek ezen élvezetesnek ígérkező estélyre. Szávával utazik Tampe violonista is.

Vasútpépítés. A deresztzei vasutállomástól kezdődőleg keresztül a négy falun; Bácsfalu, Türkös, Csernátfalu s Hosszufalu — a gr. Nemes János féle vasut vállalkozó — csoport már eszközölte a szükséges felméréseket. A hely színére kiküldött mérnökök most feldolgozzák az anyagot.

Jósziv-sorsjegyek A „Jó-sziv“ egylet által kibocsátott sorsjegyek aláírasi ideje holnap lejár. Figyelmeztetjük a t. olvasót az „Első erdélyi bank“-nak lapunk mai számának hirdetési rovatában lévő hirdetésére.

Ragályos betegségek. A rendőrség kimutatása szerint a lefolyt hóban a városkapitányságnál következő ragályos betegségek jelentettek be: dyphtheritis 2 esetben, skarlát 2 esetben, hagymáz-, bárányhimlő-, typhus 1—1 esetben és trachoma 3 esetben.

Megkezdődik az idény! A multságok idénye megkezdődött. A brassói protestáns nőegylet nyitja meg a multságok sorát és pedig október hó 6-án, szombaton, este közös vacsorával. A nőegylet elnöksége rendkívüli tevékenységet fejt ki, hogy ezen estély sikerüljön, a mi — az eddigi nőegyleti estélyek után ítélve — csaknem kétségtelen. A közvacsorát táncz is fogja követni. Az elnökség az étlapot következőkép állította össze: egy adag sült 20 kr, egy darab tézsa 10 kr, egy adag gyümölcs 15 kr, thea 20 kr. A kiszolgált erre külön felkért kisasszonyok fogják essközölni. Belépti-jegy 80 kr, mely kapható: Folyovics, László és Simay urak üzletében. Az estély tiszte jóvedelme a szegény gyermekek karácsonyi fölsegélésére fog fordíttatni.

E. M. K. E. Az E. M. K. E. igazgató választmánya f. hó 12-én rendes havi ülést tart. Az E. M. K. E. által a brassói középfaipar-iskolai tápintézetnek megszavazott ösztöndíjat a folyó tanévre az intézet tanári kara Siposs András csernátfalusi ág. ev. vallásu II. osztályu s Baka Sándor brassói ev. ref. vallásu, III. oszt. tanulóknak szavazta meg.

Ev. ref. synodus. Az erdélyi ev. ref. egyházkerület közgyűlése szeptember 29-én nyílt meg Bánffy Dezső báró főfelügyelő és Szász Domokos püspök közös elnöklete alatt. Az első napot igénybe vette a megalakulás, az esperesek és jegyzők felesketése, az állandó igazgató tanács és a püspök évi jelentéseinek felolvasása, melyeket a közgyűlés zajos helyeslésekkel

fogadott és a szakosztályok megalakítása. Vasárnap ünnepélyes isteni tisztelet tartatott s nagy bankette volt, míg Hétfőn folytatták a tárgyalásokat.

Fiume Deáknak. Fiume polgárai szept. hó 29-én érkeztek Budapestre, ezüst koszorút elhelyezendő Deák Ferencz sirjára. A fiumeiek hazafias cselekedetere széles e hazában bizonyára örömmel és büszkeséggel gondol minden hazafi. A küldöttség szónokának valóban fenkölt szellemű és ép oly marcans nyilatkozatai a fiumeiek „soha nem változható politikai hűségéről“, „az anyaországhoz való rendületlen ragaszkodásáról“ — a Kárpátoktól az Adriáig lelkesült visszhangra fognak találni.

Hadseresztállítások. Bécsből távirják lapunknak: A közös hadsereg ruházati szükségletének kielégítésére vonatkozó szerződéseket, melyek jövő évben járnak le, felmondták, s az új szerződések létrehozása végett tartandó nyilvános árlejteken figyelembe fogják venni a Szegeden nem rég szervezkedett országos közvállalkozó szövetséget is. A vállalkozó szövetség bizottságának elnökét a magyar honvédelmi miniszterium fogja a további utasításokkal ellátni és az új pályázatok a jövő hónap folyamán írják ki.

Közigazdaság.

A román alconsul 1888. jul. havi jelentése.

Románia, román kerületi alconsulunk az 1888. év július haváról következő érdekes jelentést teszi:

Az aratás július hóban kedvező időjárás mellett befejeztetett. A termés úgy mennyiség, mint minőség tekintetében kitűnőnek mondatik. Az itteni kerületben a buzatermés falceankint (= 1.43 hektar) 7—9 kilára (= 30.10—38.70 hl.) becsültetik.

Kivitel. A jó termés folytán a gabonakereskedelem igen élénk vált. A gabona ára napról-napra emelkedik és már eddig is jelentékeny üzletek köttettek. A legutóbbi héten eladatott: 880 vasuti kocsi-rakomány buza, vasuti kocsinként 1.400—1.500; továbbá 68 vasuti kocsi repeze, kocsinként 2,300 frankért.

Miután a francia és antverpeni piacokon a kereslet élénk, az itteni évi vásár idején (augusztus hóközepén) még nagyobb áremelkedés várható.

Behozatal. Julius hóban behozatott:

Monarchiánkból: czipészaru 2,635, gomb 375, nyereg 1,500, ón 750, fejsze 1,200, kávé 5,650 frank értékben.

Németországból: gyapjucsipke 300, ruhaszővet 1,200, zsák 425, gép 12,000, apróaru vasból 500, czukor 44,000 frank értékben.

Franciaországból: szalag 260, illatszer 270, czukor 7,000 frank értékben.

Svájczból: selyemáru 510 frank értékben.

Angliából: zsinag 800 frank értékben.

Táviratok.

Budapest, okt. 2. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Szimics rablógyilkos kivégzése, mivel a király a törvény menetének szabad folyást engedett, szombaton reggel lesz.

München, okt. 2. (A „Brassó“ eredeti távirata.) Vilmos császár megérkezett. Fényesen kivilágított utcákon óriási néptömeg képezett sorfalat.

Miskolcz, okt. 2. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A walesi herceg a lóversenyen az altisztek versenyénél kijelenté: „így csak magyar huszár tud lovagolni.“ Királyunk következő táviratot küldötte a walesi herceghez: „Nagyon örvendek, hogy az ezred kiuyerte meglegedést, hogy az ezred méltónak mutatta magát azon névre, melyet szerencsés viselni.“ — A herceg éjjel után visszautazott Budapestre.

Brassói vasutforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. október hó 2-án.

Román papirpénz a 20 frankos 9.35 vétel 9.35 eladás	
ezüstpénz a 20	9.30 . 9.35
Napoleon'd'or (aranypénz)	9.55 . 9.58
Török lira	10.80 . 10.82
Arany	5.70 . 5.72
Orosz papirrubel	128.— . 129.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Hirdetmény.

A Brassó városi 1889. évre való képviselő testület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása céljából, alólírt bizottság — az 1886. évi XXII. t. cz. 33. §-a értelmében — folyó évi október hó 3-ik napján 3 órakor a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand.

Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1888. évi szept. 28.

Juon Lengueru,
a legtöbb adót fizetők összeiró bizottságának elnöke.

Szám 2963.—1838.

Hirdetmény.

Szentpéter község tulajdonát képező tölgy-erdőből, földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ókmentességától 1888. január 14-én 58,893. —II. 1887. szám alatt kelt engedélyezett ideiglenes üzemterv alapján 32 kat. hold kiterjedésű asztagban lévő fatömeg kihasználása céljából 1888. október 13-án d. e. 10 órakor nevezett község irodájában, a hol a kihasználandó fatömeg felbecsülése, nemkülönben az árverési bővebb feltételek a hivatalos órák alatt bárki által betekintheők, egy zárt ajánlati versenytárgyalás fog megtartatni, mely azon megjegyzéssel hozatik köz tudomására, hogy vállalkozók szabályszerűen felszerelt és kiállított ajánlataikat a megfelelő 10%-os bánatpénzzel ellátva, a tárgyalás kezdete előtt beadni felhivatnak.

Földvár, szept. hó 24-én.

(333) 1—3

A járási főszolgabíró.

Szám 482. m.

Árlejtési hirdetmény.

Brassó vármegye közigazg. bizottsága 1888. évi szeptember hó 10-én kelt 587. számú határozatával alább felsorolt törv. hatósági utakon lévő hidak u. m. a Bras-

só-tőrcsvári uton lévő 7. számú és a keresztényfalva, feketehalmi uton lévő 1. számú Vidombák hidak helyreállítását 1234 frt 73 kr. költség összeggel; továbbá a Brassó-zajzoni uton lévő 2. számú Tömös hid és a 6. számú Tatrang hid, valamint Prázmár-Nyén-bodzai uton lévő 14. számú Tatrang hid helyreállítását 4663 frt 79 kr költség összeggel, mindössze tehát 5898 frt 52 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlítt kétrendbeli munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1888. október hó 13-ik napjának d. e. 10 órájára a brassómezei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében (Brassó Roll Gyula féle ház a fellegráron) tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség összegek után szmitandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi az az 60 illetve 230 forint bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. fél 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Megjegyzendő lévén, hogy a két csoport munkálatokra külön-külön és együttesen is lehet vállalkozni, illetve ajánlatot tenni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Brassó, 1888. szeptember 28.

A brassómezei m. kir. építészeti hivatal.

(335) 1—2

Czukrász-tanonez

vétetik fel egy jó névnek örvendő czukrásznál. — Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal nyújt.

A „Fekete Medve“

vendéglőt Bolonya kut-utca 370. szám alatt

Szent-Mihály naptól átvén, van szerencsém tisztelettel ajánlani magam a n. é. közönség szives jóindulatába.

Kitűnő ételek s italok, valamint pontos szolgálat.

A t. vidéki közönségnek jó s olcsó szobák állanak rendelkezésére; nemkülönben kocsijaik s lovaik számára szin, istálló, széna, zab stb.

Nagybecsű pártfogásért esedezik

kiváló tisztelettel

Canabé Gergely,
vendéglős.

RÉPÁTI ásványvíz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, *kitűnő tulajdonságai és kellemes íze* miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványvíz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben, valamint nagyobb mennyiség átvételénél a főraktárban:

GIESEL G.-nél,

Brassó, Színház-utca 312.

(296) 8—12

Már október 15-én első huzása

a

„JÓ SZIV“-SORSJEGYEK-nek.

 Főnyeremény 20.000 frt o. é.

Ezen sorsjegyeknek évenként **három huzása** van és pedig 15-ik február, június és októberben 30.000 frt, 20.000 frt és 18.000 frt főnyereménnyel.

Kibocsátási árfolyam 2 frt 85 kr. darabonként.

Bejelentések bezárolag október 2-áig az „Első Erdélyi Bank“ főpénztáránál Brassóban elfogadtnak.

Minden bejelentett sorsjegyért óvadékul 1 frt készpénzben vagy napi árfolyam szerint számított értékpapírral leteendő, mely óvadék a bejelentésre esedékes darabok bevonásánál beszámíttatik.

A sorsjegyek október 6-ától 10-éig a vételár lefizetése ellenében készpénzért kaphatók.

További intézkedésig „Jó sziv“-sorsjegyekre darabonként 2 frt előleget adunk.

Első Erdélyi Bank Brassóban.